

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Nagy u. utca Jóna-ház, 1704. sz. alatt.

Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok s levelek vissza nem adandók. Bérmentetlen levelek csak ismert kezeltől fogadhatók el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt.

HIRDETÉSI ÁR: Ot-hasabos petitior egyeztetésért 5 kr. — Helyszíni minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitólír 4 hasabos petitiorért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

Kutasi Imre könyvnyomdája. Főplacc, Sz. Nagy Károly-ház.

Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény, ugyanint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és a hirdetések.

Felhívás a III. kerület választóihoz.

A czepléd varga utcából álló III-dik választókerület szabadelvű párti választói kéretnek f. hó 15-én vasárnap délután 11 órakor a városház nagytermében képviselőjelölt kitzése végett megjelenni. Debreczen, 1881. máj. 11.

Dalmy Károly
kerületi pártelnök.

Felhívás a II. kerület választóihoz.

A piac-hatvan-utcából álló II. választókerület szabadelvű párti választói kéretnek f. hó 15-én vasárnap délután 3 órakor a városház nagytermében képviselőjelölt kitzése végett megjelenni. Debreczen, 1881. máj. 11.

Fráter Imre
kerületi pártelnök.

Mit üzen Kossuth Lajos?*)

„Mit üzen Kossuth Lajos a magyar népeknek? — czim alatt egy röpirat jelent meg, mely igen sajátos szinben tünteti föl a „függetlenségi párt” küzdelmeit s kimutatja, hogy a mai függetlenségi párt nem egyéb, mint a Kossuth függetlenségi eszméjének oly korcs növése, a mely valóságos abszurdumot akar, mert megakarja semmisíteni az Ausztriával fennálló viszonyt s a helyett ad egy olyan programmot, melynek kivihetlenségét Kossuth látta be legelőször, mert a birodalom tulsó felét a „personal unio” alapján kötelezni arra, hogy velünk szövetezzék, — a legnagyobb abszurdumok közé tartozik. — Mert ha csak az az érdek fiz bennünket össze, hogy a fejedelem legyen egy, és semmi más, — ha a birodalmi egységet nem tartja össze egyéb kapocs, mint az, hogy egy legyen a fejedelem, akkor elmehetünk mi a mi szövetségünkkel, mert a történelem annyi példáját mutatja az eféle szövetségi abszurditásoknak, hogy a ki még azok után is ad valamit arra: hogy mert a cseh király magyar király is, hát megfogjuk egymást védelmezni, annak ugyan hiába minden tanulás, mert látszik, hogy nem képes saját javára felhasználni.

*) E jelenen irt cikket a „Szegedi Híradó”-ból vesztük át s ajánljuk polgártársaink figyelmébe.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

JÁTÉK A SZIVVEL.

— Elbeszélés. —
Szombati Jánostól.

Szegény Sándor!
Bizony, soha nem hitte volna senki, hogy olyan nagyon megsirassák őt, mikor már nem látja a sötét szemfedélét azt a sok koszorút, melyeket koporsójára szép asszonyok és szép lányok tettek, könyező szemekkel, — igazi részvétből.

Még Leona is zokogott, mikor a „Circum dederunt” szomorú dallama felhangzott az agg lelkész ajkain, — mikor Adrien, az a csábosan szép asszony, a ravatal elé tette a gyöngyvirág koszorút.

De hát ki gondolta volna, hogy ily véget érjen? Ki hitte volna, hogy az a csendes szelíd fiu, a lélek és sziv szörnyű tusáját titkolja, s hogy a mikor mosoly honolt sápadt, fehér arcán, akkor a „lenni vagy nem lenni” retentő relytáján tündöklik.

Es nemesebbnek gondolta a lelkot, ha fájdalmai ellen belé néz a fegyver csövébe, és véget vet éltének egy hitvány golyóval, mely megsemmisít örömet, reményt, szerelmet, bánatot, csalódást — és mindent.

Mint szorult el szive Adriennek, a mikor

Hiszen azelőtt napirenden voltak a közös fejedelmek s vajon mit értek vele a nemzetek? Azt, hogy mikor Magyarország háboruban állt a törökökkel, hát az osztrák tartományok meg háboruban álltak a külfölddel és egyik se védelmezhetette a másikat. És nem csak nálunk volt így, de így volt mindenütt, a hol egy fejedelem több ország felett uralkodván, hol az egyikben, hol a másikkban volt elfoglalva háborúval, s az alatt hol az egyikben, hol a másikkban helytartók uralkodván, azok a legnagyobb zsarnokságot fejtették ki s tiz eset közül mindig csak egyszer fordult elő, hogy egyik ország teljes segélyt nyújtott volna a másiknak. A tapasztalás ezen iskolája szülte meg az 1867-iki egyezséget, melynek alapján nemcsak a fejedelem egysége, hanem a birodalom érdekeinek egysége is egymáshoz fiz bennünket, közössé lévén téve az ügy, mely a monarchia fenntartásával édes mindnyájunk vállain nyugszik s nagyhatalmi befolyással bír az európai koncertben.

Belátván tehát Kossuth Lajos, hogy szövetség a 48-ask által hangoztatott „personal unio” alapján lehetetlen, majd minden levelében megírta: hogy ő olyan pártnak vezére nem lehet, a mely lehetlenséget akar; s a miért hogy a magyar függetlenségi párthoz mégis legközelebb állónak vallja magát, hát teszi azt azon reménnyel, hogy a „függetlenségi párt” előbb utóbb belátván az ő akaratának kivihetlenségét, a Kossuth programját teendi sajátjává.

Nevezett röpirat szóról-szóra közli e programmot, melynek végrehajtását Kossuth Lajos és a volt magyar emigráció — Simonyi, Helffi, Irányi stb. vállalta magára. Ekkor mondá Kossuth ama örökké nevezetes szavakat:

„Magyarország önmagában csak másod-, harmadrendű hatalom volna, mely vegetálhat (tengődhetik), — de európai nagy hatalomná csak másokkal szövetségben lehet.” Ekkor jelent meg a nevezetes program is a Helffi Ignác olasz ujságában.

Ezen program szerint tehát csak

megtudta, hogy Sándor halva van. Nem hitte, de hát hogy is hihette volna, ezt a rémítő hírt, hisz tegnap még enyelgett vele ott a kis szobában, még mosolyogva beszélt arról az időről, a mikor boldog lesz, a mikor nem fáj szivének semmi kin és semmi gyötrelme!...

Hogy kacagott ezen a szép asszony!
Tetszett neki, hogy Sándor végtelen szerette; mulattatta annak ábrándos szerelme, őrijongó ábrándja, kaczeron szította keblében a lobogó szenvedélyt, mely a szegény fiut, kinozta, emészté.

Minő bohó is volt az a szegény Sándor!
Milyen könnyen boldoggá tehetette egyetlen nyájas szó, milyen tarka álmokat álmodott egy kézzorított után, egy édes mosolyra, egy biztató, csábos tekintetre.

Es Adrien elég könnyelmű volt, fukarnak — nem lenni.

Csak hogy a mit adott, az csak az ifju lázas szenvedélyét növelte nagyobbra, azzal csak tetézte végtelen kínjait.

Tantalus volt, kinek szörnyű szomját az előtte elrohánó habok nem enyhítették.

Pedig nagyon szomjazta annak a szép asszonynak csókját.

Es csak is egyetlen egy csókját. Egy csókját annak a korárszin ajaknak, — melynek édessége egy pokoli kínoktól keserű életet megtud édesíteni.

Talán azt hívé, hogy az a csók a szerelem záloga leend, hogy azután fakad fel a szép asszony szivében a boldogító érzés?

ugyan nem a birodalom másik felével: hanem a szerbekkel, bosnyákokkal, horvátokkal és románokkal stb. szöveteznék, még pedig úgy: hogy az országgyűlések minden évben más fővárosban töltszenek, u. m. Budapesten, Belgrádban, Bukarestben, Zágrábban stb. s beszélhetne minden képviselő saját nyelvén. (Miatán pedig a szlávok legalább is még egyszer annyian lennének, mint mi, hát beszélnének előbb utóbb szlávul.)

Azon felül minden megye és minden község azt a nyelvet választathatná hivatalos nyelvül, a melyiket akarná; azt használhatná iskoláiban és mindenütt. — Azon függetlenség közt tehát, melyet Kossuth akar, és melyet mi szabadelvű pártiak akarunk, a **különbség következő:**

Mi nem akarunk elválni sem az uralkodó háztól, se jelenlegi szövetségeseinktől; függetlenségünk postulatumnak nem ismerjük el azon előnyt, melyet őt vagy hat főváros adna egy helyett, s az őt vagy hat nyelvet beszélő vándor országgyűlés adna a mai permanens és tisztán magyar országgyűlés helyett. Nem akarunk Magyarországon vagy nyolcz hivatalos nyelvet, mert nem akarunk lemondani azon reményünkről, hogy: „Magyarország nem volt, hanem lesz!” Függetlenségünkkel inkább megférhetnének tartjuk, hogy a birodalom tulsó felének egyestbe olvadt érdekeit tekintetbe vegyük, mintsem azt, hogy őt vagy hat külön ország érdeke által nyomassuk el saját érdekeinket, — a mennyiben a szláv többség által leszavaztatnánk mindig.

A kérdéses röpirat azt állítja tehát, hogy a mi politikánk sokkal egészségesebb, s hogy csakis ezen politika alapján érhetjük el, a mit Kossuth Lajos velünk együtt akar, azaz:

Mi nagygyá és hatalmas akarjuk tenni a magyart, de azon politika által: hogy egy fővárosunk, egy országgyűlésünk és egy hivatalos nyelvünk legyen: a magyar. Saját érdekeink támogatására nagyhatalmi befolyást akarunk gyakorolni, de nem úgy, hogy a szláv többség képviseljen bennünket. Európai színvonalra akarjuk emelni szellemi befolyásunkat és mű-

Aztán meg is kapta azt a kívánt csókot. De nem komolyan, csak tréfából, hisz pusztá játék volt.

Látták is azt sokan. Egy egész társaság, a kis város összes haute-voile-ja. Ott volt Adrien férje is és ott volt Leona is. Mosolygott mindakettő, hisz gyermekes játék volt, egy zálog kiváltás, a „haragszomrád”-ban elkövetett hiba következményeképp.

Adrien férje tudta jól, hogy a felesége szeret ábrándozó ifjakból játékszer csinálni magának, hagyta hát játszani. Hisz gyermeknek tartá a kaczer szép asszonyt, kit vétek volna megzavarni játszódozásában.

Leona is mosolygott, mint a többiek. Pedig talán oka lett volna könnyet ejtenie, hisz Sándor az ő völégénye, a ki rajongó hévvel szerette őt nem rég.

Évek óta folyt köztök a legbeasóbb viszony. A kölcsönös szerelem boldogította őket s már ottan állottak, hogy az oltár előtt letegyék az esküt, a mely összekötendi őket a hosszú élet örömeire.

Minő szép álmokat hittek valósulni! Oh mily lázas örömmel gondoltak azokra a szép, csendes évekre, melyeket együtt fognak átélni boldog szerelemben.

Sándor ügyvéd volt már. A kis városkában mindenki szerette, örültek is rajta, hogy e legszebb leány az ő neje leend.

Hanem a sors keresztet húzott a számításokra.

Tarfalvi doktor akkor telepedett le a kis

veltségünket, még pedig úgy: hogy abban ne korlátozhasson más ötnemzetiség. Szóval nagy-nak, hatalmasnak és boldognak akarjuk látni a magyar hazát.

Tehát nem azt akarjuk, a mit Kossuth Lajos?

Üzenhet-e mást Kossuth Lajos a magyar népek, mint azt: igyekezzél nagygyá, hatalmas és boldoggá lenni! Hangozzék a világon a magyar név és a magyar névnek dicsősége! Ne hallasson meg a nemzet soha!

Üzenhet-e mást Kossuth Lajos?

Es mert Kossuth Lajosban nagyobb a hazafiság nemes és magasztos érzelme minden más emberi érzelmenél, hát Kossuth Lajos bizonynyal nem tizenheti azt: hogy csakis akkor és úgy legyünk boldogok és hatalmasok, ha az ő függetlenségi nézeteit elfogadjuk!

Oh! Kossuth Lajos már 32 év óta nem él velünk! Elzárva attól, hogy nemzetének gyermekeivel naponta érintkezzék, az ő szivének érzelmeire a mi sziveink érzelme nem lehet közvetlen befolyással, ő, eltelve az uralkodóház iránti gyűlölettel hagyta oda az imádott hazát s e gyűlölettel keblében elszigetelve élt e mai napig! De a mint a röpirat jelszava mondja: „Vannak fontos pillanatai az időnek, midőn egy királyok mint népek elvesznek, — ha megbocsájtani és kibékülni alkalmas időben nem tudnak, — hát mi is kibékültünk, úszintén, igazán kibékültünk királyunkkal, s eltekintve a nemzetnek talán egy szemernyi kis töredékétől, a Kossuth különben nemes szivét még mindig marcangoló gyűlöletet nem tudjuk többé átérzeni, sőt most már nem is vagyunk képesek megérteni. De persze, hogy ő ezt nem tudja, nem volt a ki őt felvilágosította volna még, hogy a nemzet a legjobb, a legnemesebb uralkodók egyike iránt, — tiszta és forró ragaszkodással viseltetik! Mert ha Kossuth Lajos ezt tudná, ha Kossuth Lajos ezt az érzelmet nem mint képmutatást, de mint mesterkéletlen, a sziv legmélyéből feltörő igazi érzelmet ismerné, hát sokkal nagyobb és nemesebb lélek ő, mintsem hogy a mások érzelmei iránt ne viseltetnék kegyelettel, s bizonynyal

városkában azzal a mosolygó arczu, ragyogó szép szemű, tündér szép asszonnyal, a ki könnyelmű volt egy boldog ifju pár szerelmét feladni, kaczer szivtelen játékból.

Tetszett nagyon a hiu léleknek, hogy szépsége csábított. Örömkömben reposszta a szive, midőn hódolói nagyszámát láthatta, kik a szép szemek egy-egy édes, reményt nyújtó tekintete után, elváltak szédülve.

Sándor is megvolt általa igézve. Rabja lett a tündér szép asszonynak, lobogó szenvedély gyuladt fel keblében iránta, s a szivtelen delnő, kaczer számításal szította a lángot, mely a legnemesebb szerelmet hamvasztotta el.

S ez időtől fogva, nagyon ki voltak sirva Leona szeméi. Fájtt szivének a mellőztetés, keserű kínokat okozott lelkének az a sötét tudat, hogy völégénye a csábító szivének háljába került, hogy csak amaz körében érezi magát jól.

Pedig hát szebb volt-e Adrien mint ő? Csábítóbb, ragyogóbb, — de nem volt oly nemes, oly nagyon jó szive.

Hiszen ha lett volna, nem ily ol szivtelen játékat a szegény fiuval.

A hódolók közül Sándoré volt az első. Tüntetőleg sétálgatott vele a szép asszony, folyton együtt voltak, s csak őt fogadta el adban a kicsinyke szobában, a melynek küszöbét csak a férj és Sándor lépte át.

Sokan irigyelték ezt a szerencsét. Talán mindenki, csak épen maga — nem.

Mert hát mit ért vele, hogy az a szép

nem mondaná, nem hangoztatná többé: szeretett jó fejedelmeket hagyjatok el!

Amde, hogy a röpirat szavaival éljünk: „A nemzet jövőjére nézve azok a veszedelmes szélbalok, kiknek egyiktérde a trón, a másik Kossuth előtt hajlik meg egyenlő alázattal; a kik ma levélben a nagy számú zötnél, holnap tulajdon becsesszemélyeikben a „törvényes magyar királynál“ — tisztelegnek; a kik a vidéken keserű könnyeket hullatnak Kossuth távolléte fölött, de fohérszembeként lobogtatnak Budapesten a bevonuló királyipár vagy királyfi elé; a kik halálos gyűlöletet oltanak a vidéki magyar emberbe saját testvéreies vérrokonai ellen, ha azok kormánypártiak, de ők maguk szivesen törlik meg szájukat a miniszterasztalnál s még szivesebben osztóznak bizonyos proviziókon, ha mindjárt „őh nép“ véres veritékesei filléreiből fizetik is azokat.”

Mert ezek egyaránt csalják Kossuthot, a fejedelmet és a nemzetet! — mondhatta volna még a röpirat. — Mert ha ezek megírják Kossuthnak hogy: Uram! annyira ragaszkodik a nemzet az ő királyához, hogy még nekünk is farizeuskodniuk kell és hűségüket mutatni, különben nem boldogulunk sehogy. — hát erre azt üzené Kossuth Lajos:

Ha a nemzet ragaszkodik, akkor ti meg ne farizeuskodjatok, hanem vagy tartsatok velem, vagy tartsatok a nemzettel. Én nem farizeuskodom, én kimondom gyűlöletemet; amde, ha ezt a gyűlöletet a nemzet nem osztja, hát sokkal többre becsülöm a nemzet értelmét, mintsem, hogy farizeus mosolyaligyekezném annak szívéhez férni, hogy kijelöljem abból a királyi iránti kegyelmet; — és sokkal többre becsülöm embereim méltóságomat, mintsem, hogy kendőt lobogtassak oly fejedelem előtt, a királyi iránti szeretetet, ki akarom ölni a népszívéből. Hanem ti farizeuskodtok előttem, farizeuskodtok a nemzet előtt, farizeuskodtok a király előtt. Mosolyogtok reám, hogy segítsék a nemzetnél; mosolyogtok a nemzetre, hogy segítsen a királynál; és mosolyogtok a királyra, hogy a bársonyszékbe ültesen: Kufárok és haszonlesők! Mert aztán elfogadjátok az én politikámat a nemzet előtt; elfogadjátok a nemzet érzelmeit én előtttem: aztán a király előtt megtagadtok engemet! Takarodjatok! Se ily politikára, se ily barátokra nincs szükségem!

asszony kintüti azzal, hogy együtt jár vele, hogy ha karján sétál, kaczeron simul oldalához, s szívéhez szorítja remegő karjait?

Es a kicsinyke boudoir-titkai mik voltak? Hogy ottan ülhetett a szép asszony lábai előtt, hogy akkor nézhetett azokba a ragyogó tündér szép szemekbe, mikor nem volt tanuja senki sem, mikor eimondhatta, hogy örülni szereti a mosolygó démont, hogy lemondani tudna az egész életéről, egy boldog perc után, mikor megtudja azt, hogy viszonzva van lángoló szerelme.

A szép asszony pedig csak mosolygott ezekre a lázas beszédekre. Nem szerette ő Sándort, csak hű lelkének hízelt a tudat, hogy ez a szeretett ifju eldobja magától egy hű szív szerepét, jegyese kegyeit jövő boldogságát, ifju álmait, édes ábrándjait, — pusztán és csak azért, hogy az ő szemében tudjon gyönyörködni, hogy emésztő kínok közt várja azt a gyönyörtelt percet, melyben esdeklése meg leund hallgatva, mikor a forró, izzó szenvedélyt lecsilapítja az ő édes csókja, forró ölelése.

Hanem ez a pillanat, mindég csak elmaradt.

S mikor játékból megkellett a csókot adnia, akkor az a szegény fiu meg lett vesztegetve, akkor igazán rálépett arra a lejtőre, a melyen megállni nem lehet, csak rohanni, belezuhanni a kárhozat véres örvényébe.

Törődött is azzal, hogy Leona lemondott róla, hogy visszaküldé a hordott jeggyűrűt,

Ha a körülményeket ismerné, hát azt üzené Kossuth Lajos! De mert nem ismeri így, hát nem is beszélhet így: az ő lelke azonban nem akarhat egyebet, mint a haza boldogságát! És ha nem azon az uton lehetünk boldogokká, melyeket a távolból ő jelölt ki hát legyünk boldogokká azon, a melyiken lehetünk.

Csak boldogokká legyetek!
Ezt üzeni KOSSUTH LAJOS!

— A francia-osztrák magyar-vámszerződést, mely 1879. jan. 20-án kötöttet, 1881. nov. 8-ára felmondta a francia kormány, de készenk nyilatkozott új szerződés megkötése végett alkudozásba bocsátkozni.

— „Ferencz József császári aranyosztónj“ című 6 Felsője 18, 300 arany forintot osztónjait alapított, melyből a budapesti műegyetemre négy alapítvány esik.

Országgyűlés.

— A képviselőház. —

Budapest május 13.

A mai országgyűlésen tárgyalás alá vétetett a nemzeti muzeum ügyében kiküldött bizottság jelentése, mely a muzeum szervezésére nézve a megfelelő javaslatokat foglalja magában.

Trefort Ágost miniszter azon indítványára, hogy a nemzeti muzeum ügyének megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése adassék ki a vallás- és közoktatásügyi miniszternek oly utasítással, hogy az abban foglalt javaslatokat, tekintettel a pénzügyi helyzetre, már az 1882. évi költségvetés szerkesztésénél a lehetőség vegye figyelembe és a javaslatba hozott reformokat fontolóra véve, a szükséghez és körülményekhez képest intézkedjék, — elfogadtatt.

Ezután Ordódy Pál közl. miniszter felélt Bányffy Béla gr. interpellációjára a mezőszéki vasut tárgyalában. — A választ a ház tudomásul vette.

— A főrendiház. —

A főrendiházban Majláth György elnök jelentést tett azon küldöttség eljárása felől, a mely a főrendiház részéről 6 cs. k. fensége Rudolf főherczeg trónörökös és Stefánia ünnepélyre kiküldetett.

A trónörökös menyegzője.

A király köszönete.

Ö felsége a következő keziratot intézte Taaffe gróf osztrák miniszterelnökhöz:

„Az öröm, mely e napok alatt atyai szívetem eltölté, fokozódott az általános és szíves részvétel hatalmas nyilvánulása által, melylyel a birodalom összes népei velem együtt megünnepelték fiamnak, a trónörökösnek lakodalmát. Mélyen megindítva a lelkesült örömrivalgás által, melylyel engem és a trónörökös párt Bécsben fogadták és eltelve az öröm érzetével azon számtalan üdvkivánatok fölött, melyek az összes tartományokból, a lakosság minden rétegéből szóban, írásban és táviró útján hozzánk érkeztek s magam, valamint az új házaspár nevében a szeretet és a hűség annyi számos megindító bizonyítékáért, a szívből jövő és a szívhez menő hódolatokért, a fényes ünnepélyességek rendezéséért, a számos jótékony alapítványokért és a díszes és becses ajándékokért, mindnyájuknak és minden egyesnek ezennel legbensőbb köszönetünket kifejezem. A szeretet és hűség kincse, mely gyermekeinket e napokban környezé, és melyet ők örökre megörzenek, boldogságot ígérő jel a most kötött házassági frigyre nézve, a melyre én egyesülve szeretett népemmel az ég áldását kérem. A midőn önt felkérem, hogy ezt köztudomásra hozza, óhajtom, hogy császári köszönetem a legszeg-

hiz nyűg volt, már neki azaz unott viszony, mely nem tudta idegetty úgy ingerelni, mint a szép asszonnyal folytatott pásztori érzélgés.

De azért még is csak megdöbben, a mikor véletlen meglátta Leonát. Főlebredt keblében a lelkiismeret vádjai és elgondolkozott, hogy mit is áldozott azért az asszonyért, és mit nyert eddig tőle kárpótlásul.

A hideg megmondolás elkedvetleníté.

Fájdalmas volt látni, hogy Leona — szenved. Nem szól, nem puszolt egyetlen hanggal sem, hanem a sápadt arcz, s a kisírt szemekben a megtörtött sugár, végtelen nagy vád volt a megcsalás, a hűségesség miatt.

An de várta már a szép asszony ott a kis szobában. ... És hogy ha ottan volt, abban a büvös körben, a melynek légköre eltudta bódítani, — óh akkor feledve volt a Leona szenvedése mind, akkor csak azt a mosolygó arczu ördögöt látta, a ki csábít, vonz, magával ragad és elszédít. ...

De már nem tudta tovább hordani a szenvedést. A vágy, a kínzó kéjes szomj gyötrelme nem hagyta nyugodni.

Oda borult a szép asszony lábai elé. Ott esdekelte szerelméért, kegyeiért, ott könyörgött alamizsnát nyomorult koldusként.

Könyvek közt kérte meg, hogy legyen az övé, hogy tegye boldoggá, adjon szerelmet, tegye üdvözölté. ...

Es a szép asszony gunyosan kacagott föl a lázas szavakra s mosolyogva mondá.

— Barátom, ön bolond. Hát nem tudja-e

nyebb kunyhóba és birodalmam legtávolabb fekvő határpontjaira is eljussom, mert a szeretet érzelme minden részről a legkülönbözőbb alakban és nyelven eljutott hozzánk, hogy Bécs város lakosságának kitűnő szép magatartása által, oly elfelejthetlen gyönyörű alakban nyilvánuljon.

Apróságok a bécsi ünnepélyességekről.
A különböző küldöttségek fogadásánál Rudolf trónörökös részéről általános feltűnést okozott azon körülmény, hogy a trónörökös sohasem olvasta adott válaszat írásból, hanem kivétel nélkül szabadon beszélt, sokszor egészen ex abrupto.

Nagyon szép és ritka látványt nyújtott a 9-iki nagy udvari ebéd. A monarchia legelőkelőbb és legbefolyásosabb egyénéi voltak ekkor hivatalosak, mindnyájan a lehető legnagyobb díszben jelentek meg; és nagyon kellemesen hatott a jelenlétére magyarokra ez alkalommal is, hogy Rudolf trónörökös a magyar egyéneket mindig magyarul szólította meg s mindjárt bejővet az egymás mellett álló magyar minisztereket egy hangos „jó estét uraim“ — mal üdvözölte, melyet Stefánia hátkabban ismételt. Ez volt a második eset, hogy a magyar urak Stefániától magyar szót hallottak.

Rudolf trónörökös a számos feliratot és ajándékot, melyet esküvéje alkalmával kapott — mint Bécsben hírlík — legközelebb ki fogja állítani s valószínűleg az iparmuzem egyik termében. Meglehet, hogy később Budapesten is kiállítatnak e tárgyak.

A trónörökös pár Budapest.
A trónörökös párnak f. hó 18-án tartandó bevonulása Budapestre rendkívül fényesnek és pompásnak ígérkezik, maga az udvar is nagy pompát fog kifejteni s ez alkalommal főnemeseink egy nagy része is fényes, részben egészen új fogatokkal készült elébe menni és azután a menethez csatlakozni.

A fővárosban tartózkodás ideje rövid lévén, a trónörökös pár nem fogadhatja valamennyi náluk tisztelegni készülő küldöttségeket. Azon küldöttségek, melyeket a trónörökös és fiatal neje személyesen nem fogadhat, azok arról idejekorán értesítve lesznek s ezeket Tiszta Kálmán miniszterelnök fogadja. Az elfogadást már 18-án d. e. a trónörökös és fiatal neje megérkezése előtt kezdi meg.

A választásokhoz.

— A nagyszabeni román gyűlés kezdetét vette. Eddig még nem kaptunk valami nevezetes mozzanatról értesítést. A gyűlésen Baritiu György előadta a központi bizottság jelentését, melyből kitűnik az, hogy a románok az erdélyi 75 választókerület közül legelőbb 16-ban vergődhetnek többségre.

— A csáktornyal kerület szabadalvú pártja — rendkívül látogatott értekezleten egyhangulag Podmaniczky Frigyes bárót kiáltotta ki jelölté.

— Seps-Szentgyörgyön a jövő országgyűlésre Tiszta Kálmán miniszterelnököt, az ifyefalvai választókerületben pedig Jókai Mórt léptették fel képviselőjelöltül.

A belga „garde civique“ Budapesten.

A belga „garde civique“ tegnapelőtt délután harmadfél órákor érkezett meg a fővárosban. E gárda a legjobb belga családok ifjából áll s létszámukát huszonöt legény, két hadnagy és egy kapitány képezi. Csinos egyenruhájuk: sötétzöld kabát és nadrág vörös bordúrral s gazdag ezüst zsinórozással. Előjoguk, hogy a belga királyt minden utjában elkísérhetik s ez előjognál fogva vettek részt a bécsi nászünnepeken. Midőn vonatuk berobogott az indóházba, a nagyszámú közönség éljenzése fogadta őket.

Mercier kapitány (sugár, rokonszenves alak), kilépve a kocsiból, kezét szorított dr. Csatári Grosz Lajossal, kit személyesen ismer s Kőrösi József statisztikai igazgatóval. Az éljenzés megszűntével altenbergi Stein Iz-

hogy nekem férjem van, és én szeretem őt... Ne feledje! Csak is őt szeretem...

Szegény Sándor! Egy egész világot érzett maga körül összeomlani s azt hitte, hogy annak romjai mind reá hullanak, és hogy azok alatt — ő is összerokadt.

Némán, reszketve állt föl a szép asszony lábaitól. Bánatos, könnyekkel telt szemével sokáig nézett maga elé, aztán egy sohaj szállt fel kebléből és csak annyit mondott:

— Óh minő kegyetlen, rossz szíve van önnek! ...

Ezt a tekintetet és ezt a hangot, soha sem tudja Adrien feledni. ...

Leona levelet kapott Sándortól. Mi volt benne, azt mi nem tudhatjuk, — de azt az egész kis város beszélte, hogy vissza lett küldve a kapott levél, a borítékára ez volt felírva:

— Engem el lehetett dobni, de újra felvenni — nem!

Es aztán, a ki Sándort látta, az nem ért semmiképp. Nagyon jó kedvű lett. Ura felkereste a szép asszonyt, ujra tréfált és kacagott vele, és aztán a mikor elvált tőle, csak annyit sugott neki, — „gondoljon rám, a mikor boldog lesz. ...“

Mánap aztán ott találták szobájában halva. Szívet lötte át a gyilkos gölyb. Nem reszketett keze, biztosan irányzott. Érezte, hogy hol fáj, hol kell megszakitni a fájdalom csomóját. ...

dor báró, az itteni belga főkonzul, köszönetét a gárda tagjait. Majd Kőrösi József mondott rövid francia üdvözlést a főváros nevében, mely örvend, hogy a lovagias belga nemzet e díszes képviselőit körében láthatja. Mercier kapitány melegen mondott köszönetet a szives fogadásért. Ő és társai — úgy mond — nem hagyhatták el a Duna partjait a nélkül, hogy meg ne látogassák Magyarországot és a magyar nemzetet, melyhez a rokonszenven anyai láncza fűzi őket, mert hiszen királyneje is e föld szülőtte; „nem, mint idegenek, hanem mint némes, lovagias magyar nemzet testvéreire.“ F zárszavakat lelkesedéssel fogadták.

Aztán a vendégek kocsiakra ültek, az első Mercier kapitány, a főkonzullal, Kőrösi-vel és dr. Grosz Lajossal. Az indóház előtt a a váczi köruton sok nép volt, mely éljenzett, „A „London“ fogadó előtti tolongásban egy arra hajtó bérkocsi le is gázolt egy munkást. A „Hungária“ első emeletén tizenegy szoba állt készen számukra, a Dunára nyíló ablakokkal. Volt tehát mindjárt alkalmuk a főváros gyönyörű fekvését élvezni. Már az nap a főváros lakomát adott a „garde civique“ tiszteleteré. A pezsgőzésnél megeredtek a toasztok. Az első Kőrösi József, (a fővárosi hatóság képviselője) mondta a királyi párra, a másodikat pedig dr. Csatári Grosz Lajos a belga királyra és királynéra. Mercier kapitány a fővárosra s belga konzulra emelte poharát. A dorján Sándor az „Ellenőr“ munkatársa, a magyar sajtó nevében üdvözölte a belga vendégeket, mire Olie nardista, (ki a belga parlamentnek is tagja) emelkedett föl, eltelve a magyar sajtót, mint a mely legfüggetlenebb és legmoralisabb, a száraz földön. Végül dr. Csatári Grosz Lajos emelt még poharat a belga sajtóra.

Ebéd után az előteremben folyt tovább az élénk társalgás. A vendégek érdeklődve tudakozódtak társadalmi és politikai viszonyairól, nem mindenben bírva a tudomásal. Egy gardista pedig elbeszélte, hogy a „garde civique“ nem egy a tulajdonképeni kir. testőrséggel (garde de corps). A „garde civique“ mind önkényes s összesen száz tagból áll s ha egy hely megürül, a kapitány ajánl új tagot, de csak akkor veszik föl, ha valamennyien rá szavaznak. Ha csak egy szavazat is van ellene, nem lehet taggá.

Noha az eső szakadt, a gardisták kisebb csoportokban sétálni mentek, hét órákor pedig a népszínházba. Itt a közönség, mely zsufolóságig megtölté a nézőtér, nagy érdeklődéssel várta a vendégeket. Fogadtatásuk rendkívül lelkes volt. Midőn az első egyenruhás alak feltűnt az emelet egy páholyában, tapsvihar hangzott föl, mely csak akkor szűnt meg, midőn a zenekar a „Brabanconne“-t kezdte játszani. Az összes közönség s a vendégek is álva hallgatták végig a belga himnuszot s s utánna ismét tapsolt mindenki. Az előadás élénken folyt. A népies alakok, csoportok mind láthatólag érdekeltek a gárda tagjait s a dalokat élénken megtapsolták. A második felvonás alatt Rakosi igazgató és Gerlóczy polgármester a színpadra kalauzolta a vendégeket, hol Blaha és a Rakosi Szidi asszonyoknak, valamint a férfiszereplőknek is bemutatják őket. Az előadás alatt ismét tapsokkal vett tőlük bucsut a közönség.

Tavaszi löverseny.

Budapest Május 13.

A gyepen tegnap nem volt hiány meglepetéseken; régi hírnévű bíró lovak lemaradása, új lovak felülkerekedése, verőfényes nap után szakadó zápor, karrandulás — s még sok más apróság folytonos izgatottságban és mozgásban tartotta a közép számmal összejött közönséget.

Az I v a d é k v e r s e n y nyugodtan folyt le; Tarnovszky János gróf három éves Wallenroodja könnyen elvitte az ezer forintot. Az összes nevezettek futottak. Másodiknak ifj. Festetics Tasziló gr. Buff Rose-ja jött be.

Alighogy a lovakat bevezették az istállóba, irgalmatlan zápor eredt meg.

Es aztán most már álmodhatik szép leány szerelméről, kaczer asszony csábításairól. ...

Ott a sirban most már boldog lehet!

Leona virágokat ültet a Sándor sírjára. A koszoruk nem hervadnak el sirkövérlő soha, hisz a szerető leány mindennap öntözi, forró könnyeivel.

Es Adrien? ... Adrien is küld egy-egy koszorút a szerencsétlen ifju sírjára. De nem meri megnézni, hogy mi sorsok van azoknak? Félt találkozni az ifju leánnyal, a kitől elrablta jegyeseit, a kit boldogtalanná tett — örökre.

Nem mondhatni, hogy feledte Sándort. Rá kell gondolnia, a mikor látja, hogy mindenki kerüli, mindenki vádolja, ha szóval nem, de egy-egy hideg tekintettel, melyly mintegy számon akarják kérni tőle — két szív boldogságát.

Aztán ő is elvonult a világ elől, gyűlölli az embereket. Hanem a mikor megtudta, hogy Leonát is megölte a bánat, akkor ő járt ki a temetőbe, a két sirra virágot ültetni, könnyeivel felüldíteni a hervadásnak indult koszorukat.

Talán ezért elfeledik az emberek a miiket vétkezett — és bocsánatot nyér? ...

Hát azok vajjon megbocsátanak-e, a kik ott lenn aluszak az örök enyészett hosszú éjszakáját? ...

Az „Egyesült nemzetek”-nél Henkel gr. „Dombová”-ja mindjárt átvette a vezetést és meg is szerezte gazdájának a 6000 frankot. Schlick Ervin gr. „Vezér”-je ifj. Festetics Tasziló gr. „Whynot”-ját lefőzte, az másodiknak, emez harmadiknak érkezett be.

Az eső e közben elállott s a közönség szabad éj alatt nézhető az Asszonyok díjért futott versenyt. Zichy Béla gr. „Elemér”-je, nyeregben Baltazzi Hectorral, jásztva elsőnek érkezett be.

A negyedik verseny volt határozottan a legérdekesebb. Zichy Béla gr. „Gamiani”-ja indult. — A díjat Gamiani vitte el.

Az a k a d á l y - v e r s e n y megint szakadó esőben folyt le. Indult őt. D ö r y Lajos „Magyar Miskolc”-ja vitte el a labért. Második volt ifj. Eszterházy Miklós gr. „Lender”-je.

Külföld.

— A görög kormány, tekintettel a porta folytonos fegyverkezésére, szűnet nélkül a keretek betöltésével foglalkozik. A görög hadsereg állítólag 62.977 emberből áll; közülük 45.000 a határ közelében van elhelyezve.

— A porta felvilágosítást kért a bolgár fejedelemtől a Sophiában történt esemény felől és erre vonatkozólag a hatalmakkal összeköttetésbe fog lépni. Hírlik, hogy a bolgár fejedelem az alkotmány következő pontozatainak megváltoztatását fogja kérni: a képviselők számának leszállítását; a hivatalnokoknak a nemzetgyűlésből való kizárását és a fejedelem által kinevezendő képviselők számának megszorítását.

Napi hírek.

— György Vilmos Debreczenben. E ritka jelességű férfiú, budapesti evang. lelkész, hírneves költő e hó 12-én városunkban volt, mely napot Dr. Zelizy Dániel családiki körében töltötte el, megkeresztelvé és családnak néhány napos legifjabb sarjadékát. A jeles férfiú idejövételének érdekes előzményei vannak. György Vilmos és Dr. Zelizy ezelőtt egy pár évvel a legvéletlenebbül ösmerkedtek meg Budapestben. A vidám együttlét órájában oly aprólékos esemény adta magát elő, a mi köztudomás szerint keresztelőt jósol valakinek. Ezuttal épen Dr. Zelizy felé fordult a jóslás. A jelenlevők úgy találták, hogy keresztelés esetén — ha épen volna kit megkeresztelni — elboldogulnának, mert köztük pap is van a ki keresztelne, doktor is, a ki ha valakinek szükségé lenne reá orvossgot rendelne, sőt patikárius is van, a ki az orvosi rendelést teljesíteni tudná. György Vilmos kijelentette hogy kész lesz a jövőben a jóslat szerint bekövetkező keresztelőben a papi tisztet betölteni. Azóta az idő kerek fordult egyet. A doctor megmőült, néhány nap óta fiacskája van, György Vilmost a kit az első találkozás óta nem látott — értesítette a tréfás jóslat beteljesüléséről és György Vilmos az adott szó szentségét maga említvén meg, szufolt teendői középete is lerándult Debreczenbe, ritka kevessegi napot teremtven mindazonk, kik őt megismerhették s kik előtt magát felelhetlenné tette. Vidám időzése közepből telegramm hirta baba a sokféleképen elfoglalt jeles férfit, nagy szónokot, genialis költőt és most már egyuttal debreczeni komát. Indulása előtt a távozó költő egyik jelenlevő debreczeni közkeveltségű férfura következő versben üritett poharat.

A ki mi közöttünk legnagyobb hamiska
A kinek ekkorig neve még csak Miska
Ohajtásaink a nagy ég felé szállnak:
Váljék be mielőbb férjnek és Mihálynak.

— A debreczeni námasi vasút ügye már befejeztnek tekinthető. A négy város u. m. Debreczen, Bősörmeny, Nánás és H. Dorog képviselői és a brüsszeli bank képviselője báró L a z a r i n i közt a megállapodás létre jött és a kölcsönös szerződés a vasút kiépítésére vonatkozólag megkötöttet. Ha a szerződés pontjait a nevezett bank magáévá teszi, úgy a vasút építési munkálatainak mielőbbi megkezdésére mi sem áll utjában.

— Debreczen város iparosainak az ipartörvény módosítása tárgyában a képviselőházhoz felterjesztett azon kérvényt, melyet a héten alkalmunk volt egész terjedelmében közölni, — a képviselőházi elnök a tegnapi országgyűlésen mutatta be a képviselőháznak. Kiadott a kérvényi bizottságnak.

— A debreczeni könyvnyomdások és betűöntők egyteleneke alapszabályai a bemutatási záradékkal elláttattak.

— Esküvő. Fényes esküvő fog kedden d. u. 5 órákor tartatni a helybeli izraelita imaházban, hol Wechsler Adolf nváradról oltárhoz vezető városunk egyik előkelő izraelita polgárának Weisz B. Mózének kedves leányát Regina kisasszonyt. Sirig tartó boldogságot kívánunk a köteendő frigyre.

— Figyelmeztetés. Ertesítettnek az Ö. T. egyet tagjai, hogy a holnapi közgyűlés nem a városháza nagy termében, hanem kis termében fog megtartatni. — A főparancsnok.

— A gutli fabezállítás. A guti erdősegen levő, erdésileg 152,000 meter öl vegyes tázi fának a városi belső faraktárba való beszállítására a város pályázatot hirdet. — A famennyiségből megejtett becslés szerint 104,200 meter öl tölgy, 21,200 meter öl nyár és 26,000 meter öl dorong vagy galyfa remélhető. A fa 12 év alatt szállítandó be oly módon, hogy minden évben legkevesebb 10,000 meter öl essék szállítás alá. Az erdő távolsága a várostól 20 kilométer, az erdő hossza

10 1/2 kmtr, legnagyobb szélessége 7 kmtr. Összes területe 8900 c. hold, melynek körülbelül fele részét erdőstet. Ha a szállítás vasút építés útján szándékoltnak eszközöltetni, a szükséges terület kisajátítását a város teljesíti s az építéshez szükségelt faanyagokat, közösen megállapítandó díj mellett adja. A szállítás — mihezlyt a vasút kiépítés foganatosítottva lesz, vagy az egyezés más módon való szállításra létre jön — a jövő 1882-ik év elejétől kezdve már megkezdhető. Vállalkozó a város belterületén szándékoltt vonatu vasút építésére előnyt nyer. Jelentkezések f. évi június hó 20 ig fogadtatnak el. A további részletes feltételek a tárgyalás folyamán fognak közösen megállapítatni.

— A rezervista bakákat 13 napi fegyvergyakorlat után ma ismét szabadságra bocsáttatták. Tegnep este vagy 50-en Vilmos Lajos vendéglőjében gyűltek össze bucsura, s éjjeli két óráig mulatoztak gyöngyvirágos kedvvel.

— Köszönetnyilvánítás. Mandel Gyula ur, a „D.-N. Váradi Ertesítő” belmunkatársa szives volt egytelünket két kötet regényvel megajándékozni, melyért fogadja szives köszönetemet a debreczeni könyvnyomdások egytele nevében. Kovács István könyvtáros.

— Holden bábszínhaza ma új műsoroztata lép fel. Nagyszerű kiállítás, a h a m u p i p ö k e ” látványosságot mutatja be.

— Leszállított áru menetejegyek Budapestre és vissza. Ismételve tudatjuk olvasóinkkal, hogy a trónörökös pár Budapestre jövele alkalmából folyó hó 16-án és 17-én — hétfőn és kedden minden vonatához (a gyorsvonatok kivételével) május 25-ig érvényes menetejegyek, Budapestre és vissza, adatkak ki a helybeli állami vasút pénztáránál. A visszautazás május 18-ától kezdve 25 ig bármely vonattal (a gyorsvonatokat kivéve) történhetik, oly formán azonban, hogy e visszautazásnak 26-án éjjeli 12 órákor be kel fejezve lennie.

— Nyilvános nyugta 5 frtól o. é. mely összegét a helybeli statusquo izraelita híközse, a Dr. Révész Imre es sremelékére, mai napon hozzám beküldött, s melyet én a ref. egyház pénztári hivatalába haladéktalanul bej s szolgáltattam. Debreczen, 1881. május 13. Ármós Bálint egy. főjegyző.

— Czeslery világító eszközt láttunk a Mendelovics d. üzletében. Ez a Boehm G.-féle hordozható légszem világító készülék, melyhez sem csővezés, sem bál nem szükséges, sok célszerűsége közül első, hogy veie szerencsétlenség nem történhetik, hogy nem fagybe soha lángjok igen kitűnő és szabályozható. Érdekes megnézni Mendelovicsnál, a kinél Debreczen és vidékére nézve a főképviseletége van e lámpagyárnak.

— A Vincze Lajos kávéházának új berendezése már teljesen elkészült, s a valóban elegáns kávéház megnyitása ma este lesz Oláh Józsi zenekarának közreműködése mellett.

— Találtatott két kis lyukas kulcs. Tulajdonosa a Komáromi-háznál levő kapitányi hivatalban átvetheti.

— A trónörökös pár mint keresztelők. Hartner Ferenc fővárosi díofa-utcai bádogosmesternek gyermeke született. Az apa felhasználva a trónörökös esküvőjét, három nap előtt táviratot intézett ő fenségé főudvarmesteréhez, melyben újon született gyermekének keresztelőkívántását Rudolf főherceget és Stefánia hercegnőt kérte fel. Másnap megjött a távirati értesítés, hogy ő fenségek a bádogos végtelen örömeire a komaságot szivesen elfogadták s keresztelőkívántására huszonöt boldogító aranyt u alványozták. Az ifju honpolgárt tegnap keresztelték Rudolf névre a terézvárosi plébánia templomban.

— Árviz Miskolczon. A nemrég oly súlyosan meglátogatott várost, ismét katasztrófa fenyegette. A szakadatlan esőzés következtében a Pecze és Szinva vize kiöntött. Épen 12 óra volt éjél, mikor a vést jelző trombitaharag és harangkongatás a lakosságot felriasztotta. Az utcákat fátylakkal világitották, a katonaság és a tűzoltók készen álltak s megtették a mentésre való előkészületeket. A garázda folyók mentében levő házakból a lakók kihurczkoltak az utcára. Az izgatottság minden képeletet felülmúlt; szerencsére a rémület nem követte nagyobb veszedelem s a víz reggel öt óráig apadni kezdett s délig folyton apadt. E hirrel kapcsolatban megemlítjük, hogy a miskolci nagy vizáradás miatt és mert Nyék-Ládahaza közt a vasuti töltés megrongáltatott, a tegnapi Budapest-Miskolczi vonat nem érkezett meg városunkban, a mai pedig hosszabb időt késett.

— A walesi hercege csütörtökön este tíz órákor külön vonaton a fővárosba érkezett. Az indóházban részben jöveletének bizonytalansága, részben a rossz idő miatt — csak kicsi közönség volt, mely azonban szívesen éljenekkel fogadta az angol trón leendő urát. A herceget Mr. Gosling, budapesti angol főconsul fogadta a consulatusi személyzet élén, és néhány főúrral, Bathány Elemér gróf a jockey-club nevében. A kis társaság — hozzászámítva sz urakhoz a trónörökösnek hat tégbl álló udvarát, — ezután a királyi vártermen átmenve, kocsiakra ült, és az Európa szállóba hajtott, hol mintegy nyolc terem várta már készen berendezve a trónörökösöt. Az Európa bérleje a hercege tisztelőre a bejárót, valamint a főlépcsőt diszesen átalakította, megarka virágokkal, sok hejyütt rendkívül csinos lugast teremtve, s a hercege szobáit is csinnal és elegantiával rendezte be. Rövid időzés után a hercege kísérelővel együtt átment a nemzeti kaszinóba, hol már nagy társaság várt reá. Este a Gr. Andrásy Manó estélyén vett részt. — Tegnep este pedig a népszínházat látogatta meg, hol a „Piros bugyellár”-t adták elő Blahánéval.

— Ormayt elfogták. Ormayt, a Rókus-kórház sikkasztó gondnokát, Bostonban elfogták. A bostoni osztr.-magyar consulatustól az igazságügyminiszteriumhoz érkezett távirat szerint Ormay, midőn a hajóról ki akart szállni, elfogottat s kihaligattatott. Személye azonos sága iránt maga beismerében van s miután a megmozdásnál csak kevés pénzt találtak nála, kérdőre vonták, hova tette az ellopott összeget. Ormay azt vallotta, hogy a pénz néjénél s családjánál van otthon elrejtve. E vallomás, bár nem bír valószínűséggel, újabb kutatásokat fog maga után vonni. Itthon már előbb is kikutatták lakását, házáit, villáját, de nem találtak semmit.

Közgazdaság.

Csoportos biztosítás jégkár ellen. A magyar francia biztosító részvenytársaság, mely már a mult évben igen figyelemre méltó ujtással lépett fel a jégkárbiztosítás terén, ez ágazatban ismét oly új módozatot léptetett életbe, melyet gazdaközönségünk kétségkívül csakhamar kedvező fogadtatásban fog részesíteni, és ezen fontos biztosítási ágazat általánossá tételét lényegesen elő fogja mozdítani. Ezen módozat a csoportos több évi biztosításoknak a jégárazatban meghonosításából áll, mely a következő feltételek mellett eszközölhető: A fél kötelezi magát természetvényeinél hat egymás után következő évre, minden év tavaszán beretjesztendő részletes ajánlat alapján és a betépsi évre meghatározott díj fizetése mellett biztosítani. Minden év díjösszegéből a félnek husz százalék jávára iratván, az utolsó hatodik év díja ezen jávára — irt összeg által egyenlítettetik ki. — Ha e jávára irt összeg az utolsó és hatodik év díjait túlhaladja, úgy a felesleg a félnek készpénzben kifizetetik, ellenkező esetben a hiányzó díj összege a fél által utánfizetendő. Ha a biztosított a hat éves biztosítás kötelezettsége alól magát felmentetni kívánja, erre az egyszerű felmondás elégséges, ekkor azonban a részére összegyűlt díjak ugyanezen csoport hat évi biztosítók jávára esnek, kik veie egy ugyanazon évben hasonló hat évi biztosításokat kötöttek a társaságnál. Ezenkívül a jégbiztosításnál maximális egységi árakat is léptet életbe a magyar-francia biztosító részvenytársaság, melynek keretén belül a biztosított fél természetvényeinél értékét saját belátása szerint határozhatja meg. Kérésesen a biztosított fél által bevallott árak minden körülmények között a kármegállapítás alapjául elfogadtatnak ideg az esetben is, ha a piaci ár a jégverés idejében a biztosított áránál alacsonyabb volna.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. (A Magyar távirati iroda eredeti stírgönyei.)

Budapest, május 14. (Érk. d. u. 3 órákor.) A képviselőház mai ülésén Ordódy miniszter bemutatja a pécsi vasuti törvényjavaslatot. Bemutatatik az 1871. 33. t. cz. kiigazításáról szóló jelentés. Fiume kérvényére vonatkozólag a bizottság jelentése ellenében, mely a kormányt javaslatlételre utasítja, Fiume kivételek állapótának megszüntetése iránt. — M a d a r á s z J ó z s e f külön kérvényben kívánja Fiumének Magyarországhoz tartozását kimondatni. Tiszta Kálmán min. elnök: Mindkét javaslat majdnem ugyanazon szavakkal kívánja, hogy Fiumében megszűnjék, a mi a törvényben biztosított autonómiájával összeférhetetlen. Eltérés csak az, hogy M a d a r á s z külön törvényben kíván intézkedést. Becsli Fiume törekvését, hogy Magyarországhoz tartozása kétségbe ne vonassék, de most nem helyes az iránt határozni, a mi törvényben ki van mondva s a mit kétségbe vonni senkitől sem enged. Igen nagy kérdés, hogy az mondassék: Maga Fiume és a magyar törvényhozás érzi a helyzet gyengéjét, nem bíz abban, hvgy végérvényesen ki lenne mondva. Ez pedig végérvényesen kimondatott, ehöz kétség felni nem enged. A kérvényi bizottság e kérdést nem érinti; kéri a bizottság véleményének elfogadását, mely a létező törvény értelmében intézkedésre utasítja a kormányt, a mit a kormány utasítás nélkül is meg tett volna. I r á n y i s a bizottság véleményét pártolva, a bizottság véleményének elfogadása után a szentesített törvények kihirdetettek, köztük az áruforgalmi statisztikáról szóló is.

Budapest, máj. 14. (Érk. d. u. 3 óra.) A walesi herceget tegnap a népszínházban riadó éljenzéssel üdvözölték. A hercege Blahánának szép bokkrétát nyújtott át, azt kívánva, hogy sokáig énekeljen oly szépen és boldogan, mint most. A belga vendégek a város nevezetességeit tekintik meg; tegnap délután ök vendégül hívták J ó k a i t, R e m é n y i t, L á n g Lajost, K ö r ö s i J ó-

zsefet, C s a t á r i G r o z t. A fényes lakomán több toaszt mondatott a belga alkotmányra, Stefánia trónörökösnére és a magyar hölgyekre. Mára a muzeum megtekintése és a Svábhegyre rándulás van tervezve. Idő esős.

MISKOLCZ, máj. 14. (Érk. d. u. 4 órákor.) Tegnep ujjában 5 házat rontott le az ár. Átvágások eszközöltettek a víz egyenes folyására. A legszebb vetések víz alatt vannak.

Páris, május 14. (Érk. d. u. 4 ó.) Valamennyi hirlap helyesli a Tunisisal kötött szerződést. R o u s t á n k i nevezetett tuniszi francia miniszter residenssé.

London, május 14. (Érk. d. u. 4 ó.) A hirlapok legnagyobb része helyteleníti a Franciaország és Tunisis közti egyességet.

Páris, máj. 14. (Érk. d. u. 3 ó.) Ferry kormányelnök jelelenti a senátusban, hogy a tunisi bej aláírta a szerződést, mely szerint a tengerpartot és a határt, melyeket szüksegesnek vél, francia hadaró tartandja megszállva. A bej személye, dynastiája bizottságára. — kezességet nyer. A szerződések fenntartanak; a bej Franciaország beleegyezésével köthet szerződést. A tunisi érdekeket kifelé francia ügynökök védik, a pénzügyeket a tunisivil egyetértve a francia kormány rendezi. Másik szerződés a hadisarcot szabja meg.

Sz. Pétervár, máj. 14. (Érk. d. u. 3 ó.) Az elfogott tengerésztsiat, előkelő nihilista, a ki résztvett a tavalyi palota merénylőben, és a minap akna építésében. A csár által kibocsátott manifestum közzététele előtti magánutáncsban Vladimir nagyherceg ellenelte a reformok azonnali megvalósítását. Előbb legyen rend s csak azután a hazai intézmények fejlesztése.

Becs, május 13. (Ered. sürg.) A Pol. Corr. ma ama jegyzéket hozza nyilvánosságra, melyben a nagyhatalmak a t h é n i képviselői a görög kormányt értesíték az új határvonalnak a porta által történt elfogadásáról. E jegyzék ezen kívül még ama biztosítást is tartalmazza, hogy a hatalmak képviselői igyekezni tognak e javaslat keresztülvitelét mielőbb foganatosítani. A jegyzék francia nyelven van szerkesztve.

Varsó, május 9. (Ered. sürg.) A Pol. Corr. jelentése: A Varsó számára készített szervező rendszer még e hó folyamában közzé tetetik. P é t e r v á r t t már a legközelebbi napokban fog egy a belügyminiszter elnöklete alatt tanácskozó bizottság ülésezní, mely e csári ukázt fogja tárgyalni. E bizottságba több lengyel is meghivatik.

Becs, május 12. (Ered. sürg.) A Pol. Corr. tudósítása. A sárga könyvnek első, a l g é r i a i állapotokról szóló része 153 oklevelet tartalmaz és 1870-től 1880-ig terjed. A második rész, mely a francia engedmények és a francia alattvalók védelmének nehézségeit tárgyalja, 62 okiratot tartalmaz 1880-tól 1881-ig. A harmadik rész 18 oklevéllel a tunisi expedícióról szólva, M a u r a n d tábornok azon sürgönyével végződik, a melyben ez a B i z e r t a b a történt kikötést hozta tudomásra.

London, május 14. (Érk. d. u. 3 órákor.) A „Times” szerint Franciaország tuniszi politikáját Angliában rosszalják. A „Times” állandó ellenségeskedést remél és kíván a két ország közt.

Felelős szerkesztő: Kutasi Imre.
Főszerkesztő: Vértess Arnold.

Hirdetés.

Sz. kir. Debreczen város határin levő a f. évben eszközölendő s több ezer forintra előirányzott föld munkálatok felvállalására zárt ajánlati verseny nyitattik oly módon, hogy vállalkozni akaró ajánlatában távolságok szerint tegye ki az árakat, például 30 méterig, 30 métertől 60 méterig, 60 métertől 100 méterig, és így tovább fokozatosan 1000 méterig; továbbá hogy homokon, fekete földön és külön sziken a kitüntetett távolságig mennyiért vállalkozik, s végül, a már kész utakon a mely kerékgyalogok egyengetési munkálatát négysszögméterenkint mily árban végezteti?

Az ide vonatkozó zártajánlatok, alólírott tanácsnok kezéhez folyó hó 16-án, azaz hétfőn délután 3 óráig beadandók, a mikor is a beadott ajánlatok a mérnöki hivatal helyiségében nyilvánosan feibontatnak.

A vállalat biztosítása czéljából az ajánlatokhoz 200 frtnyi bnatpénz melléklendő. Kelt Debreczenben, 1881. május hó 12-én.
Csáky Gergely, tanácsnok.

